

Анонимизиран текст

C-307/24 – 1

Дело C-307/24 [Momeut]ⁱ

Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда

Дата на постъпване в Съда:

26 април 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Cour de cassation (Люксембург)

Дата на акта за преюдициално запитване:

25 април 2024 г.

Жалбоподател:

NB

Ответник:

Caisse pour l'avenir des enfants

1. ФАКТИ

- 1 Жалбоподателят NB живее в Белгия и работи в Люксембург. Съпругата му също упражнява платена трудова дейност и разполага със собствени доходи. Тя има две деца от предишна връзка, които споделят общото жилище на съпрузите. Родителските права по отношение на тези деца се упражняват съвместно от майката и от биологичния баща, който трябва да плаща издръжка в размер на 150 EUR за всяко дете.
- 2 През определен период NB получава за двете деца на съпругата си семейната добавка, изплащана от Caisse pour l'avenir des enfants (Каса за бъдещето на децата), ответник. Впоследствие тази добавка е отменена с обратно действие, считано от 1 август 2016 г., тъй като децата вече не се

ⁱ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

считат за членове на семейството му на основание членове 269 и 270 от люксембургския Code de la sécurité sociale (Кодекс за социално осигуряване).

Обстоятелства по производството

- 3 Conseil arbitral de la sécurité sociale (Арбитражен съвет за социална сигурност) уважава жалбата и постановява, че изплащането на семейната добавка в полза на NB трябва да бъде възобновено. Във въззивното производство Conseil supérieur de la sécurité sociale (Висш съвет по социално осигуряване) изменя първоинстанционното решение и потвърждава, че правото на семейна добавка трябва да бъде отменено. Понастоящем Cour de cassation (Касационен съд) е сезиран с касационна жалба срещу въззивното решение.

Обжалвано въззивно решение

- 4 Законът от 23 юли 2016 г., влязъл в сила на 1 август 2016 г., изменя Code de la sécurité sociale. Съгласно новите членове 296 и 270 от посочения кодекс децата на съпруга вече не могат да се считат за членове на семейството на пограничния работник. В решение от 2 април 2020 г. (Caisse pour l'avenir des enfants, (Дете на съпруг на пограничен работник), C-802/18, EU:C:2020:269) Съдът приема, че „семейна добавка, свързана в упражняването от пограничен работник на дейност като засто лице в държава членка, представлява социално предимство по смисъла на тези разпоредби“ (т. 23) и че „[правото на Съюза] не [допуска] разпоредби на държава членка, съгласно които неживеещите в страната работници могат да получават добавка като разглежданата в главното производство семейна добавка само в полза на собствените си деца, но не и за децата на своя съпруг, с които нямат родствена връзка, но осигуряват издръжката им, при положение че всички деца, живеещи в тази държава членка, имат право да получават тази добавка“ (т. 71).
- 5 За целите на прилагането на член 2, точка 2, буква в) от Директива 2004/38/ЕО¹ работникът мигрант трябва да осигурява издръжката на детето на своя съпруг, за да има право на семейна добавка. Въззивният съд застъпва мнението, че Съдът не е признал на пограничния работник възможността да представи такова доказателство посредством презумпцията, предвидена в член 2, параграф 2, буква в), първа част от изречението от Директива 2004/38, в хипотезата с доведените деца, запазвайки тази презумпция само за низходящите на работника мигрант, за които се презумира, че са членове на семейството, когато са на възраст под 21 години (и членове на семейството

¹ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО.

след навършването на 21 години, ако се установи, че все още са на издръжка).

- 6 Съдът е уточнил, че качеството на член на семейството на издръжка произтича от *фактическо положение*, „което трябва да се преценява от държавата членка и евентуално от националните съдилища. Качеството на член на семейството на пограничен работник, който е на издръжка от последния, следователно може да произтича, когато става въпрос за случая на детето на съпруга [...] на този работник, от обективни обстоятелства, като наличието на общо жилище, което споделят работникът и студентът, без да е необходимо да се определят причините за приноса на пограничния работник за издръжката на студента, нито да се изчислява точният му размер“ (решения от 15 декември 2016 г., *Despeme* и др., C-401/15—C-403/15 EU:C:2016:955, т. 60 и от 2 април 2020 г., *Caisse pour l'avenir des enfants* [(Дете на съпруг на пограничен работник)], C-802/18 EU:C:2020:269, т. 50).
- 7 Първоинстанционният съд правилно е взел предвид общото жилище като критерий за преценката дали заинтересованото лице осигурява издръжката на децата на съпругата си. От използваната от Съда формулировка обаче следва, че този критерий не е единственият, който трябва да се вземе предвид, тъй като е цитиран само като пример, който да илюстрира по-общото понятие за обективни елементи.
- 8 Безспорно е, че децата живеят в домакинството, което заинтересованото лице образува със съпругата си, че биологичната майка на децата разполага със собствени доходи, че родителските права се упражняват съвместно и че биологичният баща трябва да плаща издръжка за всяко дете. От това следва, че майката може да осигури издръжката на децата си за половината от дължимата от нея издръжка при развода. Припомня се, че по принцип всеки от биологичните родители допринася за издръжката и образованието на общите деца, пропорционално на своите доходи, на доходите на другия родител, както и на нуждите на децата, а в случай на раздяла на родителите приносът за издръжката и образованието им е под формата на издръжка, изплащана според случая от единия родител на другия. Следователно всички разходи за издръжка на детето се поемат от биологичните родители.
- 9 Тази констатация не се поставя под съмнение от представените от NB документи за преводи за текущи разходи на домакинството, тъй като от тези данни не следва, че той е единственият титуляр на сметката, и не е уточнено в полза на кое дете са направени тези разходи. При липсата на други данни и документи, не е надлежно доказано, че вторият баща поема разходите за издръжката на децата.

2. ОСНОВАНИЯ НА КАСАЦИОННАТА ЖАЛБА

Първо основание, първа част

- 10 Съгласно утвърдената съдебна практика качеството на член на семейството на работник е понятие, подчинено на „принципа, че разпоредбите за свободното движение на работниците, което е една от основите на Съюза, трябва да се тълкуват широко“ (решение от 15 декември 2016 г., *Depesme* и др., C-401/15—C-403/15, EU:C:2016:955., т. 58 и от 18 юни 1987 г., *Lebon*, 316/85, EU:C:1987:302, т. 21—23). Този принцип на широко тълкуване е приложим „когато става въпрос за приноса на пограничен работник за издръжката на децата на неговия/неговата съпруг(а)“ (решение от 15 декември 2016 г., *Depesme* и др., C-401/15 à C-403/15, EU:C:2016:955, т. 59). Прилагайки този принцип на широко тълкуване Съдът е приел, че „качеството на член на семейството на пограничен работник, който е на издръжка от последния“ не предполага „право на издръжка“, а става въпрос за „фактическо положение“, като това качество може „да произтича, когато става въпрос за случая на детето на съпруга [...] на този работник, от обективни обстоятелства, като наличието на общо жилище, което споделят работникът и студентът, без да е необходимо да се определят причините за приноса на пограничния работник за издръжката на студента, нито да се изчислява точният му размер“ (решение от 15 декември 2016 г., *Depesme* и др., C-401/15—C-403/15, EU:C:2016:955., т. 60) и че изискването пограничният работник да поема издръжката на детето на съпруга си „произтича от фактическо положение, което трябва да се преценява от администрацията и евентуално от националните съдилища въз основа на представените от заинтересованото лице доказателства, без да е необходимо те да определят причините за този принос, нито да изчисляват точния му размер“ (решение от 2 април 2020 г., *Caisse pour l'avenir des enfants* [(Дете на съпруг на пограничен работник)], C-802/18 EU:C:2020:269, т. 50).
- 11 В обжалваното съдебно решение обаче се възприема ограничително тълкуване на качеството „член на семейството“ на пограничния работник, тъй като то подчинява наличието на принос на работника на „причините за този принос“, в зависимост от това дали той е свързан с неизпълнение от страна на биологичните родители, както и на оценка на „размера“ на този принос от гледна точка на приноса на биологичните родители, в нарушение на практиката на Съда.

Първо основание, втора част

- 12 Съгласно член 2, точка 2, буква в) от Директива 2004/38/ЕО се приема, че деца на възраст под 21 години са на издръжка. Тази презумпция се прилага по отношение на децата на съпрузите на пограничните работници, както следва от заключението на генералния адвокат по дела C-401/15—C-403/15, точки 70 и 71, изрично потвърдено в решение *Depesme* и др., C-401/15—C-403/15, EU:C:2016:955, т. 61—62 (относно работника „втори баща/втора майка“ на студент). Това разрешение се налага и по силата на принципа за широко тълкуване на понятието за член на семейството на работниците. Като отказва да признае на NB възможността да се ползва от тази

презумпция, обжалваното съдебно решение нарушава член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО.

Първо основание, трета част

- 13 Член 45 от ДФЕС относно свободното движение на работниците в рамките на Съюза налага премахването на всякаква дискриминация, основаваща се на гражданство, между работниците от държавите членки, що се отнася до заетост, възнаграждение и други условия на труд. Съдът е приел, че член 1, буква и) и член 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 [...] във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 и с член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредби на държава членка, съгласно които неживеещите в страната работници могат да получават семейна добавка [...] само в полза на собствените си деца, но не и за децата на своя съпруг, с които нямат родствена връзка, но осигуряват издръжката им, при положение че всички деца, живеещи във въпросната държава членка, имат право да получават тази добавка. Следователно, като се произнася по този начин, обжалваното съдебно решение нарушава принципа на „свободно движение на работници и забраната за пряка или непряка дискриминация“, закрепен в посочените по-горе разпоредби.

Първо основание, четвърта част (при условията на евентуалност)

- 14 При условие, че Cour de cassation възнамерява да отхвърли първите три части на първото основание, е необходимо да се поставят изложените по-долу преюдициални въпроси (незаконосъобразният отказ да се отправи преюдициално запитване дава възможност за иск за установяване на неизпълнение на задължения и представлява нарушение на член 6 от ЕКПЧ):

1. *Допуска ли принципът, съгласно който разпоредбите за свободното движение на работниците, което е една от основите на Съюза, трябва да се тълкуват широко (решение Depesme и др., [...] т. 58), разпоредби на държава членка да се тълкуват в смисъл, че пограничните работници не могат да получават семейна добавка, свързана с упражняването от тях на дейност като заети лица в тази държава членка за децата на техните съпрузи, когато тези деца са малолетни или непълнолетни и живеят в домакинството на презграничния работник и последният поема част от разходите на домакинството, към което принадлежи детето, тъй като биологичните родители на детето също участват или поне са в състояние да участват в неговата издръжка?*

2. *Прилага ли се презумпцията, изведена от член 2, точка 2, буква в) от Директива 2004/38/ЕО, съгласно която за децата на възраст под 21 години се приема, че са на издръжка, по отношение на децата на съпрузите на пограничните работници, живеещи в тяхното домакинство?*

3. *Допускат ли принципът на свободно движение на работници и забраната за дискриминация, произтичащи от член 45, точки 1 и 2 ДФЕС,*

както и член 1, буква и) и член 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 и с член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО, разпоредби на държава членка да се тълкуват в смисъл, че пограничните работници не могат да получават семейна добавка, свързана с упражняването от тях на дейност като заети лица в тази държава членка за децата на техните съпрузи, когато тези деца са на възраст под 21 години и живеят в домакинството на работника и последният поема част от разходите за домакинството, към което принадлежи детето, тъй като биологичните родители на детето също участват в неговата издръжка, и това при положение, че всички деца, живеещи в тази държава членка, имат право да получават тази добавка?

Второ основание

- 15 Изложено е оплакване към обжалваното съдебно решение, че нарушава член 1 от Протокол № 12 към ЕКПЧ и член 14 от ЕКПЧ, приложими към правото на социални обезщетения. За да прецени дали е налице дискриминация по смисъла на тези разпоредби, ЕСПЧ придава „висока убеждаваща стойност“ [на заключенията на Съда]. Съдът обаче вече е установил дискриминационния характер по отношение на пограничните работници на множество разпоредби на люксембургското право (например решения от 20 юни 2013 г., Giersch и др. (C-20/12, EU:C:2013:411), от 14 декември 2016 г., Bragança Linares Verruga и др. (C-238/15, EU:C:2016:949), или от 10 юли 2019 г., Aubriet (C-410/18, EU:C:2019:582). Като възприема ограничително тълкуване на качеството „член на семейството“ на пограничен работник и на участието му в издръжката на ненавършилите пълнолетие деца на неговия съпруг, живеещи в общото им жилище, и по-специално като отказва да приложи презумпцията, изведена от член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО, съгласно която за малолетните и непълнолетните деца, които са на възраст под 21 години, се приема, че са на издръжка, и като поставя участието на работника в издръжката на ненавършилите пълнолетие деца, живеещи в неговото домакинство, в зависимост от „причините за този принос“ и от оценка на „размера“ на този принос спрямо приноса на родителите, при условие, че всички деца, пребиваващи в посочената държава членка, имат право да получават спорната семейна добавка, обжалваното съдебно решение отново въвежда незаконна дискриминация между трансграничните работници и работниците — местни граждани, която представлява непряка дискриминация, основана на гражданството, която не е обоснована с легитимна цел в нарушение на посочените по-горе разпоредби.

3. АНАЛИЗ НА COUR DE CASSATION

По тълкуването на правото на Европейския съюз

- 16 Съдът е приел, че правото на пограничния работник да получава семейна добавка за детето на своя съпруг, с което няма родствена връзка, се подчинява на доказването, че той изпълнява условието да осигурява издръжката на това дете (решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l'avenir des enfants [(Дете на съпруг на пограничен работник)], C-802/18 EU:C:2020:269).
- 17 Прилагайки този критерий, въззивният съд, за да мотивира решението за отмяна на семейната надбавка,
- имплицитно, но несъмнено е приел, че от доказателствата за наличието на брак между пограничния работник и майката на децата и за наличието на общо жилище, което споделят пограничният работник, неговата съпруга и децата, взети поотделно или заедно, не се установява изпълнението на условието,
 - е приел, че и двамата биологични родители имат средства да допринасят за издръжката на децата, при условие, че майката извършва професионална дейност и че бащата трябва да плаща издръжка в размер на 150 евро за всяко от децата, за да заключи, че *„разходите за издръжката на децата се поемат изцяло от биологичните им родители“*,
 - е посочил, че от доказателствата за преводи за текущи разходи на домакинството не се установява надлежно, че NB осигурява издръжката на децата, при условие, че не е доказано, че този пограничен работник е единственият титуляр на сметката, от която те са направени.
- 18 Понятието *„осигуряване на издръжката“* е използвано първоначално от Съда, за да постанови, че пограничен работник може да получава обезщетение от държавата като социално предимство, в случая финансова помощ за висше образование, за собственото си дете, когато продължава да осигурява издръжката на това дете (решения от 26 февруари 1992 г., Bemini, C-3/90, EU:C:1992:89, т. 25 и 29, от 8 юни 1999 г., Meeusen, C-337/97, EU:C:1999:284, т. 19, от 14 юни 2012 г., Комисия/Нидерландия, C-542/09, EU:C:2012:346, т. 35 и от 20 юни 2013 г., Guirsch, C-20/12, EU:C:2013:411, т. 39), без в тези решения да е дадено определение на понятието.
- 19 По-нататък, отново в рамките на социално предимство, състоящо се в помощ за висше образование, но свързано с дете, което няма родствена връзка с пограничния работник, Съдът уточнява смисъла на израза *„осигурява издръжката“*, като най-напред посочва, че той *„не предполага право на издръжка“* (решение от 15 декември 2016 г., Depesme и др., C-401/15—C-403/15, EU:C:2016:955, т. 58), за да добави след това, че *„качеството на член на семейството на издръжка произтича от фактическо положение. Става въпрос за член на семейството, чието подпомагане е осигурено от*

работника, без да е необходимо да се определят причините за прибягване до това подпомагане и без да се поставя въпросът дали съответният член на семейството може сам да се издържа посредством упражняване на платена трудова дейност“ (т. 58 и 59). От това той заключава, че „качеството на член на семейството на издръжка произтича от фактическо положение, което трябва да се преценява от държавата членка и евентуално от националните съдилища. Качеството на член на семейството на пограничен работник, който е на издръжка от последния, следователно може да произтича, когато става въпрос за случая на детето на съпруга или на признатия партньор на този работник, от обективни обстоятелства, като наличието на общо жилище, което споделят работникът и студентът, без да е необходимо да се определят причините за приноса на пограничния работник за издръжката на студента, нито да се изчислява точният му размер“ (т. 60).

- 20 След това Съдът прилага критерия за „осигуряване на издръжката“, за да се установи дали пограничният работник може да получава семейна добавка за дете, с което няма родствена връзка, като посочва в мотивите на решението си, че „дете на пограничен работник, което може да се ползва непряко от социалните предимства, посочени в последната разпоредба, означава не само детето, което има родствена връзка с този работник, но и детето на съпруга или на регистрирания партньор на посочения работник, когато този работник осигурява издръжката на детето. Според Съда последното изискване произтича от фактическо положение, което трябва да се преценява от администрацията и евентуално от националните съдилища въз основа на представените от заинтересованото лице доказателства, без да е необходимо те да определят причините за този принос, нито да изчисляват точния му размер“ (решение от 2 април 2020 г., Caisse pour l’avenir des enfants [(Дете на съпруг на пограничен работник)], C-802/18, EU:C:2020:269, т. 50). Съдът се е погрижил да уточни обаче, „че биологичният баща на детето не плаща издръжка на майката на детето. Следователно изглежда, че FV, който е съпруг на майката на НУ, осигурява издръжката на детето, като това все пак следва да се провери от запитващата юрисдикция“ (т. 52).
- 21 Съдът приема също, че „понятието „член на семейството“ на пограничен работник, ползващо се непряко от принципа на равнопоставеност съгласно член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011, съответства на понятието „членове на семейството“ по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 2004/38, като това понятие включва съпруга или партньора, с когото гражданинът на Съюза е сключил регистрирано партньорство, преките наследници, които са на възраст под 21 години или които са лица на издръжка, както и преките наследници на съпруга или партньора. Съдът поспециално е взел предвид в това отношение съображение 1, член 1 и член 2, параграф 2 от Директива 2014/54“ (т. 51).

- 22 От възприетото, че „осигурява издръжката“ произтича от фактическо положение, Cour de cassation стига до извода, че не става въпрос за чисто фактическо понятие, което не подлежи на контрол от Съда и Cour de cassation, а че с тази формулировка се цели да се подчертае, че това понятие се преценява без оглед на каквото и да е право на издръжка на детето (вж. решение от 15 декември 2016 г., Deresme и др., C-401/15—C-403/15, EU:C:2016:955, т. 58).
- 23 На следващо място, въз основа на изложеното по-горе Cour de cassation заключава, че понятието „осигуряване на издръжката“ в рамките на правната уредба относно ползването на социални предимства представлява самостоятелно понятие на правото на Европейския съюз, което изисква еднакво прилагане и тълкуване.
- 24 Понастоящем обаче такова еднакво тълкуване не е гарантирано с оглед на въпросите, които пораждат дискутираните елементи.
- 25 В това отношение Cour de cassation следва да разгледа обхвата на примера, посочен в решение от 15 декември 2016 г., Deresme и др. (C-401/15—C-403/15, EU:C:2016:955, т. 60) за „обективни обстоятелства, като наличието на общо жилище, което споделят работникът и студентът“, от една страна, що се отнася до това дали този елемент е посочен просто като пример или напротив, като условие, като в този случай следва да се установи дали става въпрос за достатъчно условие или за необходимо условие, и от друга страна, дали е от значение начинът на финансиране на общото жилище, доколкото трябва да се провери дали пограничният работник допринася частично или изцяло за посоченото финансиране.
- 26 Що се отнася до нуждите на детето, които трябва да се вземат предвид, за задоволяването на които пограничният работник плаща издръжка, [Cour de cassation] си задава въпроса дали трябва да се вземат предвид само основните нужди от издръжка на детето (храна, облекло, жилище, образование ...), или трябва да се отчетат всички разходи, включително разходите за удоволствие или просто комфорт (мобилен телефон, ресторанти, свидетелство за управление на превозно средство ...) или дори разходи, които са за разкош, изобилие или лукс (редовни покупки на електронни устройства, почивки в далечни страни ...), предназначени да осигурят определен жизнен стандарт.
- 27 Що се отнася до условията, при които пограничният работник осигурява издръжката на детето, Cour de cassation иска да се установи дали приносът на пограничния работник за издръжката на детето трябва да бъде под формата на парични плащания директно за детето, или може да бъде под формата на разходи, направени в интерес на детето. В същия контекст се поставя въпросът дали разходът трябва да бъде направен, както изглежда предлага в становището си Parquet général (Главна прокуратура), в специален или дори в изключителен интерес на детето, или трябва да се

вземат предвид разходите, направени в общ интерес на семейството (месечни вноски по ипотечния кредит, наем, покупка на съвместно използвани устройства ...). Отново във връзка с конкретния ред и условия възниква въпросът дали разходите, направени от пограничния работник за осигуряване на издръжката на детето, трябва да имат определена повтаряемост, редовност или периодичност (жилищен кредит, наем, разходи за електроенергия и отопление, фактури за телефон ...) или следва да се взема предвид и поемането на конкретни разходи (спорадични покупки на облекло ...). Накрая, като отчита, че Съдът е уточнил, че при преценката на фактическото положение не е необходимо да се определят причините за приноса на пограничния работник, нито да се изчислява точният му размер (решения от 15 декември 2016 г., *Despeme* и др., C-401/15—C-403/15, EU:C:2016:955, т. 64 и от 2 април 2020 г., *Caisse pour l'avenir des enfants* [(Дете на съпруг на пограничен работник)] C-802/18, EU:C:2020:269, т. 50), [Cour de cassation] иска да установи дали следва да се вземе предвид всеки принос, дори и да е малък, или приносът трябва да има известна степен на значимост, и дали в последния случай този критерий трябва да се преценява с оглед на нуждите на детето или с оглед на финансовото положение на пограничния работник.

- 28 Произходът на средствата може също да води до въпроси, тъй като в някои случаи пограничният работник поддържа със съпруга си или с регистрирания си партньор, родител на детето, обща банкова сметка, която е послужила за плащане на разходите, изтъкнати в рамките на съдебното производство, за да се докаже, че е изпълнено условието за „осигуряване на издръжката“ на детето, ако не само той да захранва тази сметка, и ако не е установил степента, в която той захранва тази сметка, като тогава се поставя въпросът дали приносът за нуждите на детето произхожда от пограничния работник.
- 29 Cour [de cassation] си задава също въпроси относно обхвата на уточнението, направено от Съда в решение от 15 декември 2016 г., *Despeme* и др. (C-401/15—C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, т. 62), съгласно което „според законодателя на Съюза за децата при всички случаи се предполага, че са на издръжка до 21-годишна възраст“, като следва да се установи дали всяко дете на възраст под 21 години, само поради това условие за възраст или в комбинация с други фактори, трябва ли да се счита, че е на издръжка на пограничния работник.
- 30 По-нататък следва да се разгледа въпросът за приноса на родителите към нуждите на детето. Те имат законово задължение за издръжка, за разлика от пограничния работник, който няма такова задължение. Напротив, критерият за „осигуряване на издръжката“ на детето налага по отношение на последното фактическа преценка. При това положение се поставя въпросът дали е достатъчно да се установи наличието и размерът на задължение за издръжка на родителите, за да се изключи наличието на принос на пограничния работник, или освен това трябва да е сигурно, че задължението

за издръжка на родителите е определено в подходящ размер и че те действително изпълняват задължението си за издръжка, което може да обезсмисли допълващия или допълнителния принос от страна на пограничния работник. При липсата на действително плащане на такава помощ се поставя въпросът трябва ли да се провери дали съпругът или регистрираният партньор на пограничния работник най-малкото се е опитал да предприеме мерки за принудително изпълнение и дали в крайна сметка приносът на пограничния работник е предназначен да компенсира неизпълнението на единия от родителите. По отношение на тази помощ за издръжка и на въпроса дали е определен подходящ размер, начинът на определяне по съдебен ред или чрез договор може евентуално да има значение. Тези аспекти могат да бъдат свързани с посочения по-горе въпрос кои разходи за детето трябва да се отчетат. Ако се вземат предвид само разходите за храна и за задоволяване на негови основни жизнени потребности, задължението за издръжка на родителите по принцип ще покрива тези нужди, което прави безпредметен допълващият или допълнителен принос на пограничния работник за задоволяването им.

- 31 Във връзка с отношенията с другия родител на детето трябва да се постави и въпросът дали е уместно да се разгледат условията, при които детето пребивава последователно при двамата си родители, тъй като правото на лични отношения с детето и правото на родителя да го взема в дома си за подълъг престой или алтернативното местоживееие могат по принцип да доведат до това, че другият родител поема в по-голяма степен в натура задълженията си за издръжка, като се стеснява евентуалната необходимост от покриване на нуждите на детето от пограничния работник.
- 32 Като цяло всички тези въпроси трябва да се разгледат в контекста на принципа на широко тълкуване на разпоредбите, които закрепват свободното движение на работници (решение от 15 декември 2016 г., *Depesme* и др., C-401/15 — C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, т. 58) и следователно във връзка с евентуалните граници на такъв принцип за широко тълкуване.
- 33 Поради тези съображения *Cour de cassation* отправя преюдициално запитване до Съда.

4. ПРЕЮДИЦИАЛНИ ВЪПРОСИ

- 34 *Cour de cassation* отправя следните преюдициални въпроси:

1 а) Трябва ли условието за „осигуряване на издръжката“ на дете, от което произтича качеството на член на семейството по смисъла на разпоредбите на правото на Европейския съюз, изведено от практиката на [Съда] в рамките на свободното движение на работници и на получаването от пограничен работник на социално предимство, свързано с упражняването от него на дейност като заето лице в държава членка, в полза на детето на съпруга му

или регистрирания му партньор, с което той няма родствена връзка, разглеждано самостоятелно или във връзка с принципа на широко тълкуване на разпоредбите, целящи да осигурят свободното движение на работници, да се тълкува в смисъл, че е изпълнено и следователно дава право да се получи социалното предимство,

- единствено поради брака или регистрираното съжителство между пограничния работник и родител на детето,
- единствено поради общо жилище или местоживееене на пограничния работник и на детето,
- единствено поради факта че пограничният работник поема какъвто и да е разход, който по принцип е в полза на детето, дори и този разход,
 - o да покрива нужди, които не са за храна и за задоволяване на основни жизнени потребности,
 - o да е направен към трето лице и само непряко да е в полза на детето,
 - o да не е направен в изключителен или специален интерес на детето, а да е в полза на цялото домакинство,
 - o да е само спорадичен,
 - o да е в по-малък размер от издръжката на биологичните родители,
 - o да е само незначителен с оглед на нуждите на детето,
- единствено поради факта че разходите се поемат от обща сметка на пограничния работник и на съпруга му или регистрирания му партньор, родител на детето, независимо от произхода на включените в нея средства,
- единствено поради факта че детето е на възраст под 21 години?

1b) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли условието за „осигуряване на издръжката“ да се тълкува в смисъл, че е изпълнено и следователно дава право да се получи социална придобивка, когато са налице две или повече от тези обстоятелства?

2) Трябва ли условието за „осигуряване на издръжката“ на дете, от което произтича качеството на член на семейството по смисъла на разпоредбите на правото на Европейския съюз, изведено от практиката на [Съда] в рамките на свободното движение на работници и на получаването от пограничен

работник на социално предимство, свързано с упражняването от него на дейност като заето лице в държава членка, в полза на детето на съпруга му или регистрирания му партньор, с което той няма родствена връзка, разглеждано самостоятелно или във връзка с принципа на широко тълкуване на разпоредбите, целящи да осигурят свободното движение на работници, да се тълкува в смисъл, че не е изпълнено и следователно не дава право да се получи социалното предимство,

- единствено поради наличието на задължение за издръжка на родителите на детето, независимо,
 - o дали това задължение за издръжка е определено по съдебен ред или чрез договор,
 - o от размера, в който е определено това задължение за издръжка,
 - o дали длъжникът действително е изпълнил това задължение за издръжка,
 - o дали приносът на пограничния работник компенсира неизпълнение на задълженията на родител на детето,
- единствено поради факта че детето периодично пребивава при другия родител при упражняване на правото на лични отношения с детето и правото на родителя да го взема в дома си или на алтернативно местоживееене или на друго условие?